

Sygn. akt II CZ 15/07

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Henryk Pietrkowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa SGB – T. L. Polskiego Towarzystwa Leasingowego - Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko H. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 marca 2007 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 23 listopada 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 23 listopada 2006 r. odrzucił skargę kasacyjną stwierdzając, że wbrew wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. nie wskazuje, czy wyrok zaskarżony został w całości czy w części.

W zażaleniu, zawierającym wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia pełnomocnik pozwanego podniósł, że z treści wniosku kasacyjnego, zawierającego żądanie uchylenia wyroku w całości w sposób oczywisty wynika, że wyrok zaskarżony został w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie budzi wątpliwości że oznaczenie orzeczenia, od którego skarga kasacyjna została wniesiona ze wskazaniem granic zaskarżenia (art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.) oraz wniosek kasacyjny (art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c.) są odrębnymi elementami skargi kasacyjnej. Pozostają jednak ze sobą w związku w tym znaczeniu, że postulowane we wniosku kasacyjnym rozstrzygnięcie dotyczyć może wyłącznie zaskarżonej części orzeczenia. Jeśli zatem we wniosku kasacyjnym skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, to mimo że w skardze kasacyjnej granice zaskarżenia nie zostały precyzyjnie określone, przyjąć należało, że wyrok został zaskarżony w całości.

Skarga kasacyjna jest pismem procesowym. Okoliczność, że jej sporządzenie powierzone zostało profesjonalnym pełnomocnikom procesowym w ramach przymusu adwokacko – radcowskiego nie może oznaczać, że do tego, wprawdzie szczególnego, ale jednak pisma procesowego, miałby nie mieć zastosowania art.130 § 1 zd.2 k.p.c. Brak zatem w skardze kasacyjnej precyzji przy określeniu granic zaskarżenia w sytuacji, gdy treść wniosku kasacyjnego jednoznacznie określa zakres zaskarżenia, kwalifikować należy jako oczywistą niedokładność, nie stanowiącą przeszkody do nadania skardze biegu.

Z przytoczonych względów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 zd. 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).